ОШТРО ПЕРЦЕ
2019/2020.

ОШ „Светозар Марковић“, Лесковац
Разред и одељење: IV-3
Учитељица: Санела Ћирић

Приказ књиге „Риба риби гризе реп“ Јасминке Петровић

Свако има мане. Без обзира на то чиме се бавио и колико година имао, свако, али свако има мане.

У књизи Риба риби гризе реп која се састоји од пет духовтитих прича, сусрећемо се са девојчицом Катарином која је сазнала да има клемпаве уши након што се ошишала. Такође се упознајемо са Љубом, Стојкетом и Зокијем који воле да се ругају другима и то им иде од руке. Затим упознајемо Сању која воли да оговара, дружљубиву Јелену, паметну, али напорну Милицу, забавног Пецу и Дарка Чварка. Сва ова деца су ученици IV2. Познато је да на сваком часу Физичког васпитања играју игру Између две ватре. Једном су организовали такмичење са другим одељењима. Победник финалне партије би као награду добио одлазак на излет. Овога пута у финалу су се нашли ученици IV2 и IV3. Победили су ученици IV2 и отпутовали. На екскурзији, главни за исмејавање био је Дарко коме су дали надимак Чварко, али је он открио и позитивне особине своје дебљине. У аутобусу је Сањи, девијчици која му се свиђалала, служуо као јастук. Онај који је увек био вођа и подсмевао се другима показао нам је да човек поред мана има и врлине. Тако је Љуба учинио добро дело и спасао је Каћину мачку Флекицу.

Деца су у овој књизи имала и проблем зато што носе наочаре и зато што не умеју да изговоре слово Р. На крају су ипак схватила да су све те различитости код њих нормалне.

Ако и ви имате проблем зато што сте другачији и можда имате неку ствар коју не волите на себи, обавезно прочитајте ову књигу, јер ће вам Јасминка Петровић заиста помоћи да заволите своје мане.

Милица Стојановић, IV-3
ОШ „Светозар Марковић“
Лесковац

Илустрацију за књигу урадила: Милица Стојановић, IV-3
ОШ „Светозар Марковић“
Лесковац

Приказ књиге „Риба риби гризе реп“ Јасминке Петровић

Јасминка Петровић је рођена 1960.год. у Београду. Њен рад је вишеструко награђиван, а неке од њених књига преведене су на близу триста језика. Једна од њених књига је и књига „Риба риби гризе реп“.

Вратите се у четврти разред и замислите како је деци која брину како изгледају, јер им од изгледа зависи мишљење других до којих им је стало. Сви имају неки свој проблем, али га решавају на исти начин, повлачењем у себе, тј. гурањем под тепих. А сви ми добро знамо да се проблеми тако неће решити, сами од себе. Све ово исто се одвија и у школи са друштвом. Деца не схватају да је у односу на спољашњи још важнији наш унутрашњи изглед, односно карактер. Најважнији су ипак, доброта, племенитост, памет...

Књигу бих оценила са пет звездица. Једино што ми се баш и не свиђа јесте то што још нисам ушла у пубертет и што не могу баш да схватим све њихове поступке.

Размишљала сам зашто се књига зове баш тако, „Риба риби гризе реп“. Вероватно што се и последње поглавље зове управо тако. У њој је реч о дечаку који је решио свој проблем у вези са изговором гласа Р. Није га крио, нити гурао под тепих, једноставно се суочио с тим проблемом, био је свестан њега и решио га. Баш онако како би требало и сви ми да поступамо!

Хелена Ћирић, IV-3
ОШ „Светозар Марковић“
Лесковац

Илустрацију за књигу урадила: Хелена Ћирић, IV-3
ОШ „Светозар Марковић“
Лесковац

Приказ књиге „Џепне приче“ Игора Коларова

И сам наслов ове чудесне књиге нам много говори о ,,Џепним причама". Приче су толико кратке да могу стати у један џеп. То свакако не значи да су безначајне. Аутор је Игор Коларов, који нас је на жалост прерано напистио, али иза себе је оставо велики траг и прелепе књиге.

Свака прича је прича за себе, има их четрдесет и свака има своје занимљиво име. Свака прича има различити лик који има задатак да нас забави и насмеје. Ту се помиње Коки, Сима Трокрилац, Исидора Тајфун, Мистер Академик, Миле, Пера Увце и никако не смемо заборавити Ђолета са његовим авантурама. Неке нам приче чак дају могућност и да сами смислимо ликове по нашој жељи , а у једној причи сам и ја била главни лик.

Ова књига ми се допада и зато што приче можемо допунити, сами смилити почетак, разраду или крај приче и уз то научити нешто ново. Подстиче нас да маштамо, илуструјемо и мислимо. Док читамо, стичемо утисак да се аутор нама обраћа и позива нас да му помогнемо приликом писања, а на тај начин и ми постајемо прави писци. Било би дивно да ова књига доспе у руке детата које нема жељу да чита, зато што сам сигурна, да би уз њу заволео читање и писање.

Препоручујем књигу деци од првог до четвтрог разреда. Не само зато што развија креативност својом отвореношћу и игривитошћу, већ зато што сигурно знам да ће им освојити срца и натерати их да читају још више, а можда чак и да крену да самотално пишу, јер нас она управо томе учи.

Ако и ви имате проблем зато што сте другачији и можда имате неку ствар коју не волите на себи, обавезно прочитајте ову књигу, јер ће вам Јасминка Петровић заиста помоћи да заволите своје мане.

Милица Стојановић, IV-3
ОШ „Светозар Марковић“
Лесковац

Илустрацију за књигу „Џепне приче“урадила:
Милица Стојановић, IV-3
ОШ „Светозар Марковић“, Лесковац

Читај и остани код куће!

ОШ „Светозар Марковић“, Лесковац
Разред и одељење: IV-3
Учитељица: Санела Ћирић